

# Ohjeita onneen.

Kirjoittanut:

Korwen Juha.

1917

## Misjä on onni ja miten se saadaan ainajesti omistetuksi?

Luojan töiden tarkoituksena on ollut: totuus ja hyvyys — onnellisuus.

Ohmetella täytyy, kun tutkii ja ymmärtää Luojan töitä. Hänen luomis suunnitelmanja on korkeaa, käsittämätöntä viisautta. Ja Hänen luomisenja on ihmeellistä ja ihmeteltävän täydellistä, niin ettei kokonaisu järjestelmästä kaikkeudessa puutu mitään. Kaikki on siinä täysin säännön mukaista. Jokainen olio, ja jokainen pieninkin olio kohdastansa, juuri siinä asemassa, johon kukaan on asetettu, hairahtumattomasti täyttää melvollisuudensa, sekä sopu suhteisesti täydentää ja ylläpitää toisten kansja maailmankaikkeutta.

Ihminen on myöskin yksi pieni Luojan luoma olio tässä Luojan luomassa juuresja

maailmankaikkeudessa. Luoja on määrännyt hänenkin tekemään oikein ja tarkoin melvollisuutensa ja kohdastansa täysin täyttämään tätö maailmankaikkeutta.

Luoja on asettanut ihmisen luomakunnassja muita olioita korkeampaan asemaan ja suurempien melvollisuuksien täyttämiseen. Ja sikkipä Hän onkin antanut ihmiselle paljon sellaisia ominaisuuksia, jotka muilta olioilta ojaksi tai kokonaan puuttuvat; nimittäin: puhuminen, käsillä toimiminen ja järjellä tutkiminen.

Luoja on luonut ihmisen niin monipuolifilla ja täydellifillä ominaisuuksifilla, että on uskonut asettaa hänen omavaltaiseffi vapaaeläjäksi, luottaen, että ihminen niin

täydellisenä tarkoitan tuntee asemansa ja täy-  
fin täyttää welvollisuutensa maailmankai-  
teudessa. Siis pitää itsensä ihmisenä —  
onnellisena

Mutta aikamme ihmiset, kuin myöskin jo  
ammoisista ajoista asti ovat ihmiset siir-  
tyneet pois Luojan heille asettamasta alkuperäisestä asemastaan ja kiertäneet Luojan  
heille määräämiä welvollisuuksia sekä esy-  
neet kauwas pois ihmishydestä ja joutuneet  
onnellisista onnettomiksi, ainajesti kysyen:  
„Missä on onni?“

Kun seuraa ihmisen elämää yleisfilmä-  
tyksellä tuntematta sen oikeaa tarkoituspäätä,  
niin näyttää siltä, kuin ei todellista onnea  
olisi ollenkaan olemassa. Näyttää siltä, kuin  
ihmisellä eläisfään maailmassa olisi wain  
paljasta olemassaolontaistelua: että toisen  
ihmisen sortuminen olisi toisen ihmisen nousu,  
ja toisen ihmisen kuolema olisi toisen ihmi-  
sen elämä. Mutta tämmöisen paljas ole-  
massaolontaistelun laki ei kuulu ylennetylle  
ihmiselle, sillä ihminen on alkuperäisesti  
vapaa, itseluoma, itsenäinen. Mutta ihmi-  
nen on itse ottanut olemassaolontaistelun  
lain warjon päälleen. Paljas olemassaolon-  
taistelun laki kuuluu ainoastaan alhaisilla  
asteilla olewille eläimille.

Ihminen, joka on onneen luotu myös  
wälttämättömästi kaipaa sitä. Ainaisen, to-  
dellisen onnen saavuttaminen ja omistami-  
nen on ihmiselle elämän suurin lahja. Se  
on hänen pyrkimyksensä pääkohta ja koko  
elämänsä ylläpitäjä.

Toiwotonta ja mustaa on ihmisen elämä  
ilman onnea. Hinnalla tai waiwalla millä  
ikä tahtoisi saada ihminen itselleen onnen.  
Ja kipeimmin tuntee ihminen onnen tar-  
wetta juuri silloin, kun hän on joutunut  
harhaan saattaneiden elämänsä onnen-uel-  
mien rannioille. Ja juuri silloin hän ou-  
tona, avuttomana ja toiwottomana kysyy:  
„Di missä on onni?“

Kysymykseen: „Missä on onni?“ kuuluu  
lyhyt ja selwä vastaus: Onni on aina ih-  
mistä lähellä. Onni on ihmisellä itsellään,  
jos waan hän osaa sen löytää.

On lausuttu totuus: että „Jokainen on  
oman onnensa seppä.“ Sekin tarkoittaa,  
että meillä jokaisella on täydellinen, hywä  
onni osanamme, mutta millaiseksi sen kukin  
sitten elämän todellisuudessa muowaillee,  
riippuu hänestä itsestään. Ja juuri sel-  
laisena millaiseksi hän on onnensa muowail-  
lut, tulee hän sen elämässään kohtaamaan  
ja nauttimaan. Joka hän on sen muo-

waillut hyväksi tai huonoksi, pysyväiseksi tai katoavaksi, itselleen onneksi tai onnettomuudeksi.

Sanat:

„Niinkuin ihminen elää, sellainen on hänen elämänsä tulos.“ Seuraus on teon tulkka, onni ja onnettomuus ovat hedelmiä; fiten joutuu ihminen korjaamaan omista teoistaan kaswaneen sadon — makean waiko karwaan, se riippuu tekojen laadusta.

Ajatusten salaisessa maailmassa, kuten näkyvässä eli aineellisessäkin, on syyn ja seurauksien laki täydellinen järkähtämätön. Ulewä ihminen ei ole sattuman tuote; se on itsejalostustyön ja oikean alkuperäisen ajattelemisen johdonmukainen tulos. Alhainen, halpa ihminen on seuraus sitawastoin wäärin ajattelemisesta ja kehittämisestä.

Siiis ihminen saattaa muodostaa itsensä hyväksi tai huonoksi: ajatusten pajassa taotetaan itseturmeluksen kauheat aseet; samassa pajassa muowaillaan myöskin ne taikakalut, joitten avulla inhimillinen täydellisyys ja todellinen onni löydetään.

„Mutta miten todellinen onni saadaan ainaisesti omistetuksi?“ Se kysymys on suuri ja tärkeä kysymys. Siihen asiaan on tarttunut moni. Siinä asiassa on wiiväh-

tänyt moni. Sitä on koetettu omistaa jos jolloin lailla. Sitä on koetettu omistaa suurilla rikkauksilla, sitä on koetettu omistaa paljaalla köyhyydellä ja itsenjäkiduttamisella, sitä on koetettu omistaa suurella woimalla, sitä on koetettu omistaa suurella maineella, sitä on koetettu omistaa suurilla tiedoilla ja taidoilla, mutta kuitenkin todellista, pysyväistä onnea saawuttamatta ja omistamatta. Sillä eihän todellista onnea omisteta yffipuolisten, ulkonaisten, maailmallisten elämän muotojen, arwojen ja rikkauksien saawutuksilla. Ne ovat waan maailmallisten pettymysten harhakuwia. Mutta silloin on ihmisellä todellinen onni ja myöskin saa sen omistetuksi, kun sielulla on ainainen, täydellinen rauha ja lepo ulkonaisen elämän toiminnan kanssa.

Kultaa ja jalokiviä ei saada omistetuksi muuten kuin toimimalla ja että toimiminen tehdään täysin oikein. Niin ei myöskaan ihminen saa omistetuksi ikitetuuksia ja todellista onnea muuten kuin täysin oikealla lailla toimimalla. Hänen tulee tarkastaa huolellisesti kaikkia ajatuksiaan ja tekojaan sekä arwostella ja hallita niitä, tutkia niiden waikutuksia itseensä, olosuhteisiinsa ja muihin ihmisiin, hakea seurauksille syitä ja



## Ohjeita onneen.

syille seurauksia ja käyttää vähäpätöisimpiäkin kokemuksiaan välikeinoina, oppiaksen aina ajattelemaan ja toimimaan hyödyllisesti, ymmärtämään ja noudattamaan niitä lakeja, joihin hänen alkuperäinen olemisensä perustuu; eli toisin sanoen: Elämänsä tiellä kulkewa ihminen pysähtyköön usein tiellensä ja tienjä haaroisja, sekä kyselköö, tutkikoon ja tarkatkoon mikä on oikea tie, hyvyden tie, ihmishyden tie, — jo alkuperäisjn ihmijelle määrätty tie ja kulkikoon ainoastaan sillä.

Niin menetellessään saa ihminen osajksensa elämän menestyksen — ainajsen onnen. Oikealla lailla toimikwan ihmisen elämä on aina kewyttä, rasakista suruista wapaata. Oikealla lailla elänyt ihminen on wielä wanhuksenakin kaunis, wanhuuden rypys-tään huolimatta. Ja hänen elämänsä ilta on tyyntä, juhllajisen rauhallista, niinkuin auringon lasku.

Loppu.



Jälkipainos kielletään sekä myöskin käännökset.

Hinta 20 penniä.